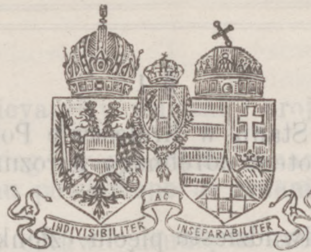

DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Radomiu.

Rocznik III. Część I. — Wydany i rozesłany 15 lutego 1917.

TREŚĆ: (1—42)—1) Dziennik urzędowy.—2) Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 6 grudnia 1916 r. o tymczasowej Radzie Stanu w Królestwie Polskiem.—3) Akcyza od zapałek.—4) Monopol naftowy.—5) Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z d. 4/X 1916 r. dotyczące zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły.—6) Rozporządzenie c. i k. Jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 4 grudnia 1916 r. w sprawie ograniczenia używania świec dla celów rytualnych.—7) Handel mydłem.—8) Dodatkowe obwieszczenie o handlu mydłem.—9) Zajęcie i uregulowanie handlu nasionami.—10) Obrót handlowy rolniczemi zwierzętami domowemi.—11) Dni bezmięsne.—12) Organizacya wydziałów aprowizacyjnych.—13) Nowy regulamin kontyngentu zbożowego.—14) Rozporządzenie o broni.—15) Obwieszczenieo broni.—16) Przedłużenie polowania.—17) Zajęcie skór dzików i świń.—18) O kleju skórnym i kościach.—19) Rekwizycya śliwek suszonych i powideł.—20) O zajęciu kory garbarskiej.—21) Ceny nafty.—22) Podwyżka monopolowych cen cukru.—23) Cena soli.—24) Użytkowanie ściółki w lasach prywatnych.—25) Stosunek wartościowy pomiędzy walutą rublową, koronową i markową.—26) Obecny kurs rubla.—27) Obwieszczenie o monecie niklowej.—28) Wymiana dzielonych 2-u Koronówek.—29) Uregulowanie handlu skórami.—30) Zamówienia na węgiel.—31) O obowiązku składania zeznań do wymiaru podatku osobisto-dochodowego.—32) Przeniesienie urzędu widowania paszportów.—33) Stacye psów policyjnych.—34. Udzielenie c. i k. żandarmeryi prawa karania.—35) Biura werbunkowe.—36) Powiększenie terytoryum Sądu Pokoju w Radomiu.—37) Nagroda za ujęcie bandytów.—38) Edykty.—39) Ogłoszenie.—40) Zguba legitymacyi.—41) Wyrok śmierci.—42) List gończy.

1.

Dziennik urzędowy.

W przyszłości wychodzić będzie Dziennik urzędowy c. i k. Komendy obwodowej nie jak dotąd peryodycznie, lecz tylko w miarę potrzeby.

2.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał - Gubernatora wojskowego z dnia 6-go grudnia 1916 r.

o tymczasowej Radzie Stanu w Królestwie Polskiem.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier i Jego Cesarskiej Mości Cesarza Niemieckiego zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do czasu ustanowienia Rady Stanu w Królestwie Polskiem na podstawie postępowania wyborczego, które będzie przedmiotem odrębnego porozumienia, tworzy się tymczasową Radę Stanu z siedzibą w Warszawie.

Ta Rada Stanu składa się z dwudziestu pięciu członków, którzy obeznani są z życzeniami i interesami narodu i mocą swego stanowiska powołani do reprezentowania wszystkich ziem i wszelkich kół zawodowych w obrębie obu Jenerał-Gubernatorstw. Piętnastu członków powołanych będzie z niemieckiego, dziesięciu z austryacko-węgierskiego obszaru administracyjnego.

§ 2.

Członkowie tej Rady Stanu powołani zostają na podstawie Najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier i Jego Cesarskiej Mości Cesarza Niemieckiego wspólnym reskryptem obu Jenerał-Gubernatorów.

W razie ubytku członka Rady Stanu powołany będzie inny w myśl powyższych przepisów.

§ 3.

Każdy z Jenerał-Gubernatorów wysyła do Rady Stanu jednego komisarza rządowego i dwóch zastępców. Każdy Jenerał-Gubernator może dla uzyskania oświadczeń lub udzielenia wyjaśnień wysłać wedle potrzeby innych jeszcze przedstawicieli na posiedzenia Rady Stanu.

Komisarze rządowi i inni przedstawiciele muszą każdej chwili być wysłuchani.

§ 4.

Rada Stanu zbiera się za pierwszym razem na zaproszenie obu komisarzy rządowych i wybiera ze swego grona bezwzględną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Przewodniczącemu przysługuje tytuł Marszałka Koronnego.

§ 5.

Dalsze posiedzenia Rady Stanu zwołuje Marszałek Koronny.

Posiedzenie musi się odbyć, jeżeli żąda tego jeden z komisarzy rządowych lub większość członków Rady Stanu.

§ 6.

Rada Stanu uchwala swój regulamin, w szczególności zaś wybiera wydział wykonawczy.

Rada Stanu urzęduje w języku polskim. Organa władz okupacyjnych mają prawo posługiwać się językiem niemieckim.

Posiedzenia Rady Stanu odbywają się z wykluczeniem jawności.

§ 7.

We wszystkich sprawach prawodawczych, w których obie administracye wspólnie lub jedna z nich zwrócą się do Rady Stanu winna jest Rada Stanu wydać swoją opinię.

Rada Stanu jest powołana do współdziałania przy tworzeniu dalszych urządzeń państwowych w Królestwie Polskiem.

W tym celu ma Rada Stanu:

a) wypracować projekty rozporządzeń, ustanawiających wspólne przedstawicielstwo części Królestwa Polskiego, administrowanych przez Monarchię Austryacko - Węgierską i Rzeszę Niemiecką;

b) przygotować urządzenie polskiej administracyi państwowej.

Nadto ma Rada Stanu:

1. przedstawiać z własnej inicyatywy wnioski i projekty w sprawach krajowych;

2. w tworzeniu wojska polskiego współdziałać z naczelnym komendantem wojskowym mocarstw sprzymierzonych, któremu powierzono to zadanie;

3. uchwalać postanowienia w sprawie usunięcia szkód wojennych i gospodarczego ożywienia kraju, a potrzebne ku temu środki asygnować z kredytów oddanych sobie do dyspozycyi przez obie administracye lub też uzyskać je przez ustanowienie dodatków do podatków bezpośrednich albo przez zaciąganie pożyczek.

Uchwały powzięte w myśl punktu 3. po wyrażeniu zgody na nie tej administracyi, do której obszaru się odnoszą, mają być przez tęż administracyę wprowadzone w życie w drodze rozporządzenia.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Jenerał-Gubernator: **KUK.** Jenerał-Gubernator: **von BESELER.**

3.

Akcyza od zapałek.

Rozporządzenie c. i k. Naczelnego Wodza armii z 20 października 1916 Nr. 72.

(Dz. rozp. Część XXIX).

§ 1.

Akcyza, pobierać się mająca według obowiązujących ustaw krajowych, wynosi od zapałek w opakowaniach do 75 sztuk zawartości jedną kopiejkę, w opakowaniach, zawierających więcej aniżeli 75 sztuk, dalszą kopiejkę od każdych 75 sztuk i od ułamka tej liczby.

§ 2.

Akcyzę opłacać się będzie przez zakupno urzędownie wydanych opasek. Na każdem opakowaniu musi znajdować się taka opaska, zanim przejdzie ono w obieg.

Nałożenie opaski odbywać się będzie, zależne od zarządzenia Jenerał-Gubernatorstwa, przez wytwórcę w obrębie miejsca wyrobu albo w pewnych, w obwieszczeniu Jenerał-Gubernatorstwa oznaczonych miejscach, do których wprowadzone zapałki przekazywane będą od granicy pod zamknięciem urzędowem.

Zapałki niezaopatrzone w przepisaną opaskę nie mogą przejść w obieg ani też być wystawione na sprzedaż.

§ 3.

Znajdujące się na obszarze okupowanym zapasy zapałek muszą być w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane, zgłoszone do dnia 10 listopada 1916 i opodatkowane według §§ 1 i 2 do dnia 1 grudnia 1916.

Wyjęte z pod obowiązku zgłoszenia są zapasy nie przeznaczone do sprzedaży, o ile liczba opakowań 20 sztuk a ilość zapałek 2,000 sztuk nie przenosi.

Na zgłoszenie wyda się potwierdzenie. Po uskutecznieniu zgłoszenia nie wolno usunąć zapałek z miejsca ich zamagazynowania.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane o ile czyn karygodny nie podpada pod surowszą karę przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do trzech tysięcy koron. Obok kary należy orzec utratę zapałek i opakowań, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

§ 5.

Obowiązujące ustawy krajowe o akcyzie od zapałek pozostają w mocy o tyle, o ile są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1916.

4.

Rozporządzenie z dnia 1 stycznia 1917 r., dotyczące monopolu przywozowego dla nafty i przymusu koncesyjnego dla handlu naftą.

(Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu Wojskowego w Polsce z dnia 13 stycznia 1917 r. Nr. 2).

Na podstawie upoważnienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

MONOPOL NAFTOWY.

§ 1.

Przywóz.

Przywóz nafty do obszaru Jeneralnego-Gubernatorstw wojskowego zastrzega się na rzecz c. i k. **Zarządu wojskowego.**

Przywóz nafty w celach oznaczonych w § 4 ustęp 2 i 3 rozporządzenia cłowego (rozporządzenie Naczelnego Wodza z dnia 31 maja 1915 r., Nr. 15. Dz. rozp.) nie podlega żadnemu ograniczeniu.

§ 2.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży nafty będą ustanowione w drodze rozporządzenia wojskowego Jeneralnego-Gubernatorstwa lub na podstawie jego pełnomocnictwa przez Komendę obwodową i — w sposób w miejscu przyjęty—ogłoszone.

Jeneralne-Gubernatorstwo oznacza ceny, po których nafta będzie oddawana przez c. i k. Zarząd wojskowy.

ROZDZIAŁ II.

KONCESYA NA HANDEL NAFTĄ.

§ 3.

Władza koncesyonująca i dokument koncesyjny.

Handel naftą może być prowadzony tylko na podstawie **zezwolenia (koncesyi)** Komendy obwodowej, w której obrębie urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Osoby, którym przysługuje prawo trudnienia się handlem naftą **w czasie wejścia w życie tego** rozporządzenia, są uprawnione na mocy uzyskanych praw handlowych do **dalszego prowadzenia** przedsiębiorstwa w dotychczasowym rozmiarze, a jako posiadacze koncesyi podlegają przepisom tegoż rozporządzenia.

Odnośnie do zezwolenia w myśl pierwszego ustępu oraz na **żądanie** strony odnośnie do przysługującego uprawnienia w myśl ustępu drugiego, wystawiać będzie Komenda obwodowa dokument (dokument koncesyjny).

§ 4.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udzielać się będzie tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego, na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków, uprawnionych do dziedzictwa, aż do osiągnięcia pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 5.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel naftą prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

Na przesiedlenie w obrębie tej samej gminy potrzebne jest zezwolenie Komendy obwodowej.

§ 6.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, w szczególności, czy towar może być oddawany tylko drobnym handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 7.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu naftą stoi pod nadzorem władz.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, jest dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków, odnoszących się do handlu naftą.

ROZDZIAŁ III.

POSTANOWIENIA OGÓLNE i KOŃCOWE.

§ 8.

Zarządzenia wykonawcze.

Jeneralne-Gubernatorstwo wyda wszelkie rozporządzenia oraz utworzy wszelkie urządzenia, potrzebne do przeprowadzenia monopolu naftowego, zakaże używania nafty dla pewnych celów, oraz ograniczy zużycie przez ustanowienie pewnej ilości dziennie na osobę albo gospodarstwo domowe.

§ 9.

Postanowienia przejściowe.

Wszystkie zapasy nafty, znajdujące się w obszarze Jeneralnego-Gubernatorstwa w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia i będące własnością jednej i tej samej osoby, w ilościach ponad sto kilogramów, muszą być najdalej do dnia 20-go stycznia 1917 r. zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której obrębie urzędowym są one zamagazynowane. Zgłaszający otrzyma potwierdzenie zgłoszenia.

Niezgłoszone zapasy w ilościach podanych w pierwszym ustępie jak również zapasy, które po wejściu w życie tego rozporządzenia, a przed zgłoszeniem zostały sprzedane albo też zmniejszone poniżej ilości oznaczonej w pierwszym ustępie, będą z dniem 20-go stycznia 1917 r. uznane przez Komendę obwodową za przepadłe.

Od zapasów, oznaczonych w pierwszym ustępie, wymierzy Komenda obwodowa opłatę w wysokości dwadzieścia jeden koron, albo, o ile zostanie stwierdzone, że zakupiono je po dniu 21 sierpnia 1916 r. za pośrednictwem Zarządu obrotu towarami w Krakowie po cenie co najmniej po trzydzieści dziewięć koron za sto kilogramów, w wysokości różnicy między ceną kupna a ceną oznaczoną w myśl § 2, ustęp 1. Pozbycie zapasów albo ich części przed uiszczeniem opłaty jest zakazane.

Osoby, które otrzymają pozwolenie na wywóz pewnego zapasu nafty z Monarchii, mogą ten zapas wprowadzić w ciągu 15 (piętnastu) dni od dnia ogłoszenia. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 10.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpają pod surowszą karę—karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Oprócz kary może być wyrażona konfiskata towaru, będącego przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli konfiskata nie jest możliwą, może być wydane orzeczenie na zapłatę ceny kupna towaru.

§ 11.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya może być każdej chwili cofnięta.

Koncesya musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania lub nienaganności posiadacza koncesyi. lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 1-go stycznia 1917 r.,

w sprawie nafty.

Na podstawie § 2 rozporządzenia z dnia 30-go grudnia 1916 roku Nr. 2, zarządzam co następuje:

§ 1.

Zarząd wojskowy oddaje naftę tylko takim koncesyonaryuszom, którzy wedle § 6 rozporządzenia tylko drobnym handlarzom towar sprzedawać mogą (kupcy en gros). Tym posiadaczom koncesyi będzie nafta odstępowana po następujących cenach:

100 kg. nafty przy dostawie w cysternach . . . . . . 55 Koron

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych, przez odbiorcę w stanie zdolnym do użytku, opłatnie do stacyi rafineryi, która towar dostawia . . 58 „

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez rafinerye . 70 „

Te ceny obowiązują dla odbioru na jednej ze stacyi celnych położonych na galicyjsko-polskiej granicy.

§ 2.

Komendy obwodowe zostają upoważnione do ustanawiania cen, po jakich oddawać mają naftę kupcy en gros drobnym handlarzom, a ci ostatni konsumentom.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

5.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 4 października 1916, dotyczące zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Niezbędne artykuły.

Niezbędnemi artykułami w zrozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie rzeczy, służące ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych lub zwierzętom domowym jako pożywienie, jak również przedmioty, służące do wytwarzania takich rzeczy.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jenerał-Gubernatorstwo może rozporządzić, aby każdy, kto ma w zapasie pewne niezbędne artykuły, zgłosił ten zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli niezbędne artykuły należą do innej osoby, należy w zgłoszeniu podać osobę, uprawnioną do rozporządzania nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób—jak wytwórcy, handlarze, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jenerał-Gubernatorstwa oznaczy, w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona Komenda obwodowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy obwodowej — chociaż nie istnieje obowiązek zgłaszania — udzielić organom c. i k. Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2 co do zapasów niezbędnych artykułów, znajdujących się w jego przechowaniu.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda obwodowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domowe czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielania wyjaśnień (§ 3).

Jeżeli zaniedbano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.

Wywłaszczenie.

Dla zapewnienia zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły może Jenerał-Gubernatorstwo zarządzić wywłaszczenie zapasów takich artykułów i zajęcie ich aż do ukończenia postępowania wywłaszczeniowego. Zajęcie może zarządzić także Komenda obwodowa.

Z pod wywłaszczenia są wyjęte płody rolne, wyjęte z pod zajęcia według § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11 czerwca 1916, Nr. 61 Dz. rozp., oraz inne niezbędne artykuły, których uprawniony do rozporządzenia nimi potrzebuje dla własnego utrzymania i utrzymania swoich domowników lub dla dalszego prowadzenia swego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego.

§ 6.

Wynagrodzenie.

Jeżeli co do wynagrodzenia za wywłaszczone zapasy nie doszło do skutku porozumienie z wywłaszczonym, oznaczy wysokość wynagrodzenia Komenda obwodowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której zapasy są złożone, gdy jednak chodzi o przedmioty, podlegające szybko zepsuciu, po wysłuchaniu jednego rzeczoznawcy. Komenda obwodowa może przy oznaczeniu wynagrodzenia przywołać także innych interesantów lub zastępców interesowanych urzędów.

Wywłaszczony musi po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia oddać na żądanie Komendy obwodowej zapasy organom, przez nią wskazanym, za wypłatą wynagrodzenia lub za złożeniem go do depozytu sądowego.

Jeżeli wynagrodzenie wynosi tysiąc koron, lub więcej lub jeżeli zostało oznaczone poniżej kwoty szacunkowej, proponowanej przez rzeczoznawców, może wywłaszczony zarządać w ciągu czternastu dni po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia decyzyi sądowej co do swego roszczenia o wynagrodzenie.

Sąd rozstrzyga w postępowaniu incydentalnem.

§ 7.

Opublikowanie.

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązującą rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Jeneral-Gubernotora (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25 sierpnia 1915 Nr. 34 Dz. rozp.), będą przepisy wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w Dziennikach urzędowych tych obwodów, w których mają obowiązywać, oraz przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznem i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

§ 8.

Postanowienia karne.

1) Kto zaniedba zgłoszenia lub nie udzieli wyjaśnienia, przepisanego według § 2 lub § 3, lub podaje przytem nieprawdziwe daty, lub kto przytem współdziała;

2) kto zapasy niezbędnych artykułów lub części takich zapasów, których zajęcie lub wywłaszczenie zarządzono w myśl § 5, zataja, usuwa bezprawnie z miejsca, gdzie są złożone, lub wzbrania się oddać takie wywłaszczone zapasy, będąc do tego obowiązanym;

będzie karany przez Komendę obwodową—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny—grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów (§ 4) orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiąże Fryderyk, marszałek polny, w. r.

6.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 4-go Grudnia 1916 r.

Ograniczenie używania świec dla celów rytualnych.

Na podstawie § 36, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go października 1916 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Na czas trwania wywołanego wojną niezwykłego braku tłuszczów, zakazuje się każdego rodzaju oświetlania grobów tudzież grobowców na cmentarzach.

§ 2.

Ludności izraelickiej terenu okupowanego nie wolno w wieczory piątkowe i największe święta używać dla celów rytualnych więcej, jak dwu ½ łutowych świeczek parafinowych

w jednem gospodarstwie domowem. Palenie rytualne w inne dnie, jak piątek i używanie woskowych i stearynowych świec jest wzbronione.

§ 3.

Komendy obwodowe mają czuwać nad tem, aby wydanemu w § 2. nakazowi ograniczenia używania świec stało się zadość i przeprowadzać ewentualnie w tym celu także kontrolę gospodarstw domowych.

§ 4.

W razie przekroczenia powyższych zarządzeń, nie stosujący się karani będą po myśli rozp. c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dzien. rozp. o karaniu przekroczeń policyjnych i o postępowaniu policyjno-karnem grzywnami do 500 K. lub aresztem do 6-ciu tygodni.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

7.

Handel mydłem.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa Wojskowego R. S. Nr. 83545/16 ogłasza się co następuje:

„Na podstawie § 3 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4 października 1916 Nr. 71 dz. rozp. Część XVIII, zarządzam, co następuje:

1) Wyrób mydła jest aż do odwołania zakazany.

Na rok 1917 nie wyda się żadnych uprawnień przemysłowych do wyrobu mydła, za co dotychczasowi producenci odpowiednio wynagrodzeni zostaną.

2) Począwszy od 1 lutego 1917 r. uprawnioną jest do handlu mydłem wyłącznie „Polska Centrala Handlowa“ sp. akc. w Radomiu i przez nią ustanowieni drobni handlarze.

Producenci mydła i dotychczasowi sprzedawcy mogą swe zapasy mydła swobodnie sprzedawać tylko do 31 stycznia b. r.; w tym dniu muszą posiadacze i przechowujący resztę swoich zapasów mydła odstąpić za zapłatą „Polskiej Centrali Handlowej“ sp. akc.

3) Wszelki wyrób mydła i wszelki niedozwolony handel tymże karany będzie wedle postanowień artykułu II rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 4 października 1916 r. Nr. 71 dz. rozp., przyczem obok kary będzie orzeczoną utrata mydła tudzież surowców, służących do wyrobu tegoż.

4) Postępowanie włącznie z przeznaczeniem kar pieniężnych, tudzież ceny kupna uzyskanej ze sprzedaży przedmiotów, uznanych za przepadłe, będzie stosowane wedle przepisów rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 19 sierpnia 1915 r. Nr. 30 dz. rozp.

5) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

8.

Exh. Nr. 1873/1917 A.

Dodatkowe obwieszczenie o handlu mydłem.

Do R. S. Nr. 61.017|1917.

W ślad tutejszego obwieszczenia z 5-go Stycznia 1917 r. zawiadamia się, że termin oddania mydła do „Polskiej Centrali Handlowej“ w Radomiu został przedłużony do 31-go Marca 1917 r.

Ex. Nr. 164/17 Z. A.

9.

OGŁOSZENIE.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatora wojskowego w sprawie zajęcia i uregulowania handlu nasionami.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11/6 1916 (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojsk. w Polsce Nr. 61) zarządzam co następuje:

§ I. Zajęcie.

Nasiona wyki, bobiku, peluszki, łubinu, seradeli, espanety, koniczyny czerwonej, białej, szwedzkiej, przelotu, komonicy, lucerny francuskiej i chmielowej, nasiona buraków cukrowych, pastewnych, marchwi oraz wszelkie nasiona traw i warzyw pochodzące ze zbioru 1916 roku oraz wszelkie pozostałe resztki zapasów tych nasion z lat poprzednich zajmuje się na rzecz Zarządu Wojskowego.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbkę, zużytkowanie na żywność i karmę jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia c. i k. Gubernii zabroniono. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie, jak i umowy zawarte przed wyjściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3. Wyjątki.

Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4. Upoważnienie do kupna dla Polskiej Centrali rolniczej.

Kupno i sprzedaż wyżej wymienionych nasion powierza się aż do ukończenia uprawy wiosennej w roku 1917 to znaczy do 30 czerwca 1917 Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie. Równocześnie uznaje się za nieważne wszelkie legitymacje, upoważniające do kupna powyższych nasion, wydane przez jakąkolwiek władzę prywatnym handlarzom. C. i k. Gubernia zastrzega sobie jednak prawo zakupywania nasion, na potrzeby armii, ewentualnie także we własnym zakresie działania (przez oddziały rolnicze c. i k. Komend Obwodowych).

§ 5. Zastępcy P. C. R.

P. C. R. ma prawo mianować zastępców dla zakupna i sprzedaży powyższych nasion. Każdy zastępca otrzymuje legitymację wystawioną przez P. C. R. i opatrzoną podpisem komisarza Zarządu, mianowanego dla P. C. R. przez c. i k. Gub. wojsk. Legitymację tą winien zastępca przed rozpoczęciem zakupu przedłożyć do wizy tej Komendzie Obwodowej, na której obręb został zamianowany zastępcą.

§ 6. Legitymacje transportowe.

Każdy zastępca P. C. R. otrzymuje od tejże legitymacje transportowe w formie książek o kartkach bieżąco numerowanych, do których zostaje wciągnięta przez kalkę każda umowa w sprawie kupna względnie sprzedaży nasion. Odpis tej umowy pozostaje w książce, oryginał zaś służy jako legitymacja transportowa do miejsca przeznaczenia (magazynu, stacji załadowczej, i to bez względu na to czy miejsce przeznaczenia leży w tym samym, czy w innym powiecie. Legitymacje transportowe, wydane stronom, mają być po uskutecznieniu odstawy względnie po odbiorze nasion oddane zastępcy P. C. R., który winien je zbierać i odsyłać co tygodnia właściwej Komendzie Obwodowej.

§ 7. **Transport kolejowy.**

Transport koleją odbywa się na podstawie poświadczeń transportowych, wydanych przez c. i k. Gub. (oddział rolniczy).

§ 8. **Ceny.**

Ceny kupna i sprzedaży pozostawia się na razie dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 9. **Przymus sprzedaży dla nieproducentów.**

Właściciele zapasów nasion, którzy nie są producentami, winni zaofiarować je do sprzedaży Polskiej Centrali rolniczej najdalej do końca stycznia 1917. Gdyby co do ceny takich zapasów nasion nie przyszło do ugody między sprzedawcą a kupującym wówczas rozstrzyga co do ceny, stosownie do jakości towaru i każdoczesnych cen targowych c. i k. Gub. wojsk. Wszelkie zapasy znajdujące się u osób nie będących producentami a nie zaofiarowane do sprzedaży do 31/1 1917 zostaną po przeprowadzeniu postępowania karnego uznane za przepadłe.

§ 10. **Obowiązek sprzedaży nadwyżek przez producentów.**

Producenci zobowiązani są zaofiarować do sprzedaży P. C. R. najdalej do 15/3 1917 wszelkie nadwyżki nasion wyżej wymienionych, pozostałe po pokryciu własnego zapotrzebowania. Termin odstawy pozostawia się dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 11. **Pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu.**

Rolnicy, którzy chcą sobie zapewnić pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu, winni najdalej do końca stycznia 1917 zgłosić to zapotrzebowanie w P. C. R. względnie u zastępców, mianowanych przez nią na poszczególne powiaty.

§ 12. **Postanowienia karne i postępowanie.**

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze według § 10 podanego we wstępie rozporządzenia Naczelnego Wodza. Postępowanie karne i sposób użycia przedmiotów uznanych za przepadłe na podstawie orzeczenia karnego nastąpi w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Nr. 30.

§ 13. **Wejście w życie.**

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

10.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 12-go listopada 1916 r.

Obrót handlowy rolniczemi zwierzętami domowemi.

Na mocy § 1 punkt 2 rozporządzenia Naczelnego Wedza armii, z dnia 8 września 1916 r., Dz. rozp. Nr. 68, dotyczącego ochrony rolniczych zwierząt domowych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Koncesya handlowa.

Do prowadzenia handlu końmi, osłami, mułami, bydłem i nierogacizną w sposób przemysłowy, potrzebnem jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w obrębie której przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Na podstawie tej koncesyi może być przemysł wykonywany tylko w obrębie tej Komendy obwodowej, która udzieliła koncesyi.

Na dowód uzyskania pozwolenia wydaje się dokument (akt koncesyjny).

§ 2.

Pozwolenie na przewóz.

Transport, pędzenie, prowadzenie, oraz wszelki inny sposób przewozu zwierząt wymienionych w § 1 z jednego obwodu do drugiego, odbywać się może tylko na podstawie pozwolenia na przewóz wydanego przez Komendę obwodu, z obrębu której zwierzęta mają być wyprowadzone.

W podaniu o pozwolenie na przewóz musi być podany cel wywozu, miejsce przeznaczenia, ilość i rodzaj zwierząt, które mają być wywiezione, oraz gmina, z której mają być wyprowadzone.

§ 3.

Zaopatrywanie wizą dokumemtu, zezwalającego na przewóz.

Wywóz można na podstawie uzyskanego zezwolenia uskutecznić dopiero po zgłoszeniu w Komendzie miejsca wywozu. Komenda potwierdza zgłoszenie na dokumencie, zezwalającym na przewóz, podając datę, wypędu i ilość wypędzonych zwierząt.

§ 4.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendy obwodowe w myśl artykułu II. § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30, grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Oprócz kary można na podstawie § 1 punkt 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 8-go września 1916 r., Nr. 68 Dz. rozp., orzec konfiskatę tych zwierząt, które stanowią przedmiot dochodzenia karnego i są własnością ukaranego.

§ 5.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Istniejące przepisy dotyczące obrotu handlowego rolniczemi zwierzętami domowemi znosi się. Licencye i pozwolenia, wydane na podstawie zniesionych przepisów, nie mają skutku prawnego.

Przepisy weterynaryjno-policyjne nie doznają przez niniejsze rozporządzenie żadnej zmiany.

§ 6.

Wejście w życie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

II.

Dni bezmięsne.

§ 1.

Zmieniając postanowienia § 1 rozporządzenia Wojskowego Jeneralnego-Gubernatorstwa z 13 października 1916 dz. rozp. Nr. 79 ustanawia się dnie: poniedziałek, środę i piątek każdego tygodnia jako dnie, w których sprzedaż, przyprawianie i spożycie mięsa bydła, cieląt, świń, owiec, kóz, gęsi, kaczek i kur, tudzież wnętrzności tych zwierząt w obrębie Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa jest zabronione.

§ 2.

Wszystkie inne postanowienia powyżej powołanego rozporządzenia pozostają w mocy.

§ 3.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

12.

Organizacya wydziałów aprowizacyjnych.

Celem jednolitego traktowania wszystkich spraw odnoszących się do aprowizacyi ludności Jeneralnego Gubernatorstwa, oraz w celu dopuszczenia przedstawicieli ludności do współudziału przy rozstrzyganiu wszystkich spraw dotyczących aprowizacyi, zarządziło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo reskryptem z dnia 30 grudnia 1916 BZCH Nr. 125.357/16, co następuje:

§ 1.

Utworzenie wydziałów aprowizacyjnych.

Zarówno przy Jeneralnem Gubernatorstwie, jakoteż przy każdej Komendzie obwodowej ma być utworzony wydział aprowizacyjny.

Wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa jest organem rozstrzygającym we wszystkich sprawach odnoszących się do aprowizacyi obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa.

Wydział aprowizacyjny Komendy obwodowej jest jej organem rozstrzygającym we wszystkich sprawach odnoszących się do aprowizacyi obwodu w zakresie wskazówek udzielonych przez wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

§ 2.

Zakres działania tych wydziałów.

Działalność wydziałów aprowizacyjnych ma za cel prawidłowe zarządzanie oddanemi do dyspozycyi środkami żywności, względnie przedmiotami użytkowymi wytwarzanymi w kraju, oraz sprowadzanymi z Monarchii i zagranicy.

Tutaj należy w szczególności:

1) Udzielanie opinii o rozporządzeniach urzędowych wydawanych w sprawach aprowizacyjnych;

2) zasięganie i udzielanie informacyi w sprawach aprowizacyi tak władzom, jako też i osobom cywilnym;

3) współdziałanie przy rozdziale i kontyngentowaniu towarów, oraz przy ustanawianiu cen dla sprzedaży towarów;

4) kontrola konsumcyi, obrotu targowego i podaży towarów;

5) nadzór i przestrzeganie przepisów wydanych dla zapobiegania podbijaniu cen;

6) wpływanie na ludność przez udzielanie wyjaśnień we wszystkich sprawach aprowizacyjnych.

§ 3.

Skład wydziałów aprowizacyjnych.

Wydziały aprowizacyjne składają się z następujących członków z głosem doradczym:

A. Wydział aprowizacyjny przy Jeneralnem Gubernatorstwie (znak skrócony $\frac{\text{Ap. A.}}{\text{M.G.G.}}$).

I. Pszewodniczący i jego zastępca naznaczeni przez Jeneralnego Gubernatora Wojskowego;

II. pięciu członków z głosem decydującym, naznaczonych przez Jeneralnego Gubernatora Wojskowego i ich zastępcy ze strony Zarządu Wojskowego;

III. pięciu członków z głosem decydującym z pośród ludności, oraz ich zastępcy, a mianowicie:

1) czterej członkowie wyznaczeni przez Główny Komitet Ratunkowy w Lublinie. Z pośród nich jeden winien być wyznaczony po porozumieniu się z Polską Centralą Handlową;

2) jeden przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską w Lublinie.

B. Wydział aprowizacyjny przy Komendach obwodowych (znak skrócony $\frac{\text{Ap. A.}}{\text{K. Kdo}}$).

I. Przewodniczący, względnie jego zastępca naznaczeni przez Komendanta obwodu;

II. trzej członkowie z głosem decydującym, naznaczeni przez Komendanta obwodu, oraz ich zastępcy ze strony Zarządu Wojskowego;

III. trzej członkowie z głosem decydującym, oraz ich zastępcy ze strony ludności cywilnej, a mianowicie:

1) dwaj członkowie wyznaczeni przez Obwodowy Komitet ratunkowy. Jeden z nich winien być wyznaczony po porozumieniu się z Polską Centralą Handlową w Radomiu;

2) jeden przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską miasta obwodowego.

§ 4.

Uchwały w sprawach aprowizacyi.

Wydział aprowizacyjny odbywa z reguły 2 razy w miesiącu posiedzenia, na których zapadają uchwały w sprawach należących do jego zakresu działania.

W razie potrzeby może przewodniczący wydziału aprowizacyjnego wedle swego uznania lub też na wniosek dwóch uprawnionych do głosowania zastępców ludności w każdym czasie zwołać Wydział na posiedzenie.

Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów roztrzyga przewodniczący.

Obrady i cały tok czynności prowadzi się i protokółuje w języku polskim. Członkowie z ramienia Zarządu wojskowego mogą jednak posługiwać się językiem niemieckim; na ich żądanie muszą być polskie referaty przetłumaczone.

W razie potrzeby mogą być przez każdego członka posiadającego głos decydujący powołani na posiedzenia wydziału aprowizacyjnego rzeczoznawcy ze strony Zarządu wojskowego lub też z kół ludności cywilnej.

Ci rzeczoznawcy mają jednakże tylko głos doradczy.

Wydział aprowizacyjny jest uprawniony do powzięcia uchwał, jeżeli oprócz przewodniczącego obecnych jest 4 członków.

§ 5.

Zatwierdzenie uchwał wydziału aprowizacyjnego.

Uchwały wydziału aprowizacyjnego podlegają zatwierdzeniu przez Komendanta obwodu, w którego imieniu wygotowuje się postanowienia.

Uchwały wydziału aprowizacyjnego Komendy obwodowej wprowadza w życie Komenda obwodowa.

§ 6.

Biuro wydziału aprowizacyjnego.

Wydział aprowizacyjny ma urządzić i prowadzić własne biuro. Urzędników i siły pomocnicze tego biura powołuje wydział z pośród ludności cywilnej.

Biuro przeprowadza przygotowawcze prace dla posiedzeń wydziału aprowizacyjnego, udziela wyjaśnień w sprawach aprowizacyi władzom i osobom prywatnym.

Kierownikiem biura jest członek wydziału aprowizacyjnego posiadający głos decydujący z pośród ludności cywilnej, którego wyznacza wydział aprowizacyjny.

§ 7.

Wzajemna zależność i porządek załatwiania spraw.

Wydział aprowizacyjny Komendy obwodowej podlega wydziałowi aprowizacyjnemu Jeneralnego Gubernatorstwa i ma stosować się do jego wskazówek.

Regulamin dla wydziału aprowizacyjnego Komendy obwodowej ustanawia wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

Wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa może postanowić zaprowadzenie wydziału zarządzającego przy wydziale aprowizacyjnym.

§ 8.

Komisye aprowizacyjne.

W celu utrzymania łączności z ludnością, oraz w celu stałej ewidencyi stosunków produkcyjnych i targowych może wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa zarządzić utworzenie komisyi aprowizacyjnych w miastach i miasteczkach, jak również ustanowienie znawców w sprawach aprowizacyi w gminach wiejskich.

Organizacyę tych organów przeprowadza wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

§ 9.

Z chwilą rozpoczęcia czynności przez wydział aprowizacyjny przestaje istnieć komisya aprowizacyjna istniejąca dotychczas przy Komendzie obwodowej.

Urząd członka wydziału aprowizacyjnego z kół ludności cywilnej jest urzędem honorowym.

Kierownikowi biura wydziału aprowizacyjnego, jako też siłom pomocniczym i organom tegoż biura może być przyznane wynagrodzenie, którego wysokość podlega zatwierdzeniu przez wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

W sprawie pokrycia kosztów prowadzenia biura aprowizacyjnego wyda Jeneralne Gubernatorstwo potrzebne wskazówki.

Stosownie do punktu 3 ustanawiam przy Komendzie obwodowej w Miechowie wydział aprowizacyjny w następującym składzie:

I. Przewodniczący:

Kierownik oddziału administracyjnego Komendy obwodowej, względnie jego zastępca.

II. Członkowie ze strony Zarządu wojskowego:

1) Kierownik wydziału rolniczego Komendy obwodowej, względnie jego zastępca;

2) referent handlowy, względnie jego zastępca;

3) referent spraw zapomogowych, względnie jego zastępca.

III. Członkowie ze strony ludności cywilnej:

1) p. Aleksy Grobicki, Wsola, delegat obwodowego Komitetu ratunkowego;

2) p. Stanisław Mikułowski-Pomorski, wyznaczony przez obwodowy Komitet ratunkowy po porozumieniu się z Polską Centralą Handlową w Radomiu;

3) p. Witold Smyjewski, Radom, przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską w Radomiu.

13.

Nowy regulamin kontyngentu zbożowego.

Po myśli rozporządzenia c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii w Lublinie, E. V. Nr. 89.594 z dnia 12-go grudnia 1916, podaje się do ogólnej wiadomości rolników:

I.

a) pszenica, żyto i jęczmień, należą do zboża na chleb;

b) zamiast owsa można dostarczać do magazynów pszenicę, żyto, lub jęczmień;

c) natomiast nie wolno zamiast pszenicy, żyta lub jęczmienia dostarczać owsa;

d) zamiast zboża na chleb, można także dostarczać proso lub tatarkę (hreczkę).

II.

Terminy, w których kontyngent zbożowy ma być do magazynów odstawiony, zmienia się jak następuje:

a) I.-trzecia część miała być odstawiona do 30-go listopada 1916;

b) II.-trzecia część ma być odstawiona do 15-go lutego 1917;

c) III.-trzecia część do 31-go marca 1917.

III.

Za odstawę zboża ponad przepisany kontyngent, należy się producentowi premia w wysokości K. 10.— za każde, ponad kontyngent dostarczone 100 kg. zboża.

Premie te otrzyma producent, jeżeli udowodni kwitami magazynowymi w Oddziale rolniczym c. i k. Komendy obwodowej, że rzeczywiście ponad kontyngent zboże odstawił.

14.

L. 5/Res. Ad M. V. Nr. 116.762/P.

ROZPORZĄDZENIE.

Prez. Nr. 31 z 5/I 1917 r. w sprawie zapewnienia częściowej bezkarności za spóźnione oddanie broni, amunicyi i środków wybuchowych.

Na podstawie udzielonego upoważnienia przez Najwyższego Wodza Jego c. i k. Apostolskiej Mości zarządza się dla znajdujących się pod austryacko-węgierskim Zarządem wojskowym obszarów Polski co następuje:

Artykuł I.

Ściganie i karanie z powodu niedozwolonego przechowywania lub niedozwolonego noszenia broni, amunicyi, środków wybuchowych, jak również z powodu niedoniesienia miejsca przechowania właściciela lub przechowawcy tychże przedmiotów (§ 2 Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 8 marca 1916 roku Dziennik Rozporządzeń L. 51) nie ma miejsca przeciwko tym osobom, które swoją broń, amunicyę i środki wybuchowe przed 1 marca 1917 roku oddadzą, albo przed tym terminem o tem doniosą.

Od 1-go marca 1917 roku począwszy ma znowu zastosowanie § 2 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł II.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

15.

L: 5/Res.

OBWIESZCZENIE.

Austryjacko-węgierski Zarząd Wojskowy przekonał się, że mieszkańcy terenu okupacyjnego obowiązku oddania wszystkiej broni, amunicyi i środków wybuchowych po myśli wydanego w lutym 1915 roku rozporządzenia Naczelnego Komendanta Armii w części jeszcze nie wykonali, mimo że niewykonanie tego obowiązku zostało przez rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z 8 marca 1916 roku Dziennik Rozporządzeń Nr. 51, uznane jako zbrodnia i jest wedle okoliczności i śmiercią karane.

Ponieważ niezgłoszenie broni tłumaczy się częściowo nieobecnością, częściowo nieznajomością praw przez winnych Zarząd Wojskowy na podstawie najwyższego upoważnienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości udzielił wyjątkowej ulgi rozporządzeniem wchodzącym w życie w dniu ogłoszenia, że te osoby, które w czasie do **1 marca 1917 roku** swoją broń, amunicyę i środki wybuchowe oddadzą, albo w tym czasie doniosą o miejscu przechowania lub o przechowywaniu tych przedmiotów, nie będą ani ścigane, ani karane z powodu spóźnionego oddania lub doniesienia.

Po upływie oznaczonego terminu t. j. po 1-ym marca 1917 r. będą postanowienia karne rozporządzenia z 8 marca 1916 roku tem ostrzej i bezwzględniej zastosowane.

Kto zatem swojej broni, amunicyi lub środków wybuchowych przed 1 marca 1917 r. nie odda, będzie karany więzieniem do 5-ciu lat—oprócz tego grzywną do 10,000 koron— a o ile jest zawieszony stan wyjątkowy—karą śmierci.

Austryjacko-węgierski Zarząd wojskowy oczekuje, że w ciągu oznaczonego terminu każdy bez wyjątku swoją broń, amunicyę i środki wybuchowe, które posiada lub przechowuje odda i że każdy zrobi przepisane doniesienie o przechowywaniu broni, amunicyi i środków wybuchowych.

16.

Exh. Nr. 2310/17.

OGŁOSZENIE.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie reskryptem z 26 stycznia 1917. G. Nr. 104.524/16 przedłużyło czas polowania na zające na bieżący zimowy sezon polowania do 15 lutego. To odnosi się li tylko do prywatnych obszarów polowania.

17.

E. Nr. 141/17.

OBWIESZCZENIE.

Zajęcie skóry z dzików i świń.

1) Wszystkie w okręgu znajdujące się lub przy zabijaniu ściągnięte skóry dzików lub świń knurów lub prosiąt zostają na rzecz administracyi wojskowej zarekwirowane.

2) Wszyscy handlarze, rzeźnicy, garbarze, przechowawcy lub inne osoby prywatne są zobowiązani z dniem niniejszego ogłoszenia a następnego pierwszego i szesnastego każdego miesiąca w Komendzie obwodowej pisemnie zgłosić zapas takich skór z podaniem ilości sztuk, gatunku i miejsca składu.

Do tych zgłoszeń należy używać formularzy o zgłoszeniach skór surowych, które to formularze można dostać w każdej Komendzie obwodowej.

3) Wymienione w ustępie pierwszym skóry mogą być sprzedawane tylko przez centralę Surowców lub Intendenturę Wojennej Generalnej Gubernij wylegitymowanym agentom do zakupna których legitymacye wraz z fotografią mają być potwierdzone przez Komendę obwodową.

Sprzedaż skór agentom ma nastąpić za zapłatą w gotówce w monecie koronowej.

Oznaczenie ceny następuje na podstawie wydanego przez c. i k. Komendę obwodową cennika.

4) Kary i nagrody:

Każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda sprzedaż i pozbycie komu innemu aniżeli wymienionym w ustępie trzecim ajentom dla zakupna, każde przemycanie lub ukrywanie opisanych w ustępie pierwszym skór jest zakazane.

Przekroczenie tego zakazu będzie karanem przez c. i k. Komendę obwodową do wysokości 2.000 koron lub karą aresztu do sześciu miesięcy i konfiskatą zapasów skór bez zapłaty.

Donosicielowi ukrytych zapasów skór przyrzeka się wynagrodzenie odpowiadające 5%towej wartości zapasów skór: lecz premie te będą wypłacane tylko osobom cywilnym.

18.

E. Nr. 1414/16.

OBWIESZCZENIE

o kleju skórnym i kościach.

W myśl rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa z 17 stycznia 1917 R. S. Nr. 89554/16 postanawiam:

Do zakupna kości i kleju skórnego, których zajęcie już dawniej postanowiono, upoważnione jest wyłącznie Towarzystwo Akcyjne Wyrobów Chemicznych Strem w Strzemieszycach, względnie ich zastępcy zaopatrzeni w legitymacye wydane przez Centralę surowców przy Jeneralnem Gubernatorstwie, a potwierdzone przez tutejszą c. i k. Komendę obwodową.

Wszelkie inne legitymacye są nieważne.

Uskutecznione w inny sposób zakupno lub sprzedaż wyżej wymienionych przedmiotów jest surowo zakazane, a winni będą pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

19.

OBWIESZCZENIE

w sprawie rekwizycyi suszonych śliwek i powideł.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 4-go października 1916 r., zarządza się co następuje:

§ I. **Obowiązek zgłaszania.**

Każdy, kto ma w swojem przechowaniu śliwki lub powidła w ilości ponad ½ puda rosyjskiego, obowiązany jest bez względu na to, czy jest właścicielem towaru, czy też tylko towar ten ma w swem przechowaniu, dotyczące zapasy zgłosić pisemnie lub ustnie najpóźniej do **8-go grudnia 1916 r.** w c. i k. posterunku żandarmeryi miejsca składu towaru, podając rodzaj, ilość, miejsce przechowania, oraz dokładny adres właściciela towaru.

Zamówione, jednak jeszcze w drodze znajdujące się zapasy tych towarów, winien zamiawiający zgłosić również w wyżej zakreślonym czasie i podać przytem, u kogo towar zamówił i w jakim w przybliżeniu czasie nadejdzie.

Zapasy poniżej ½ puda rosyjskiego, jako też zapasy, znajdujące się w posiadaniu zarządu wojskowego nie podlegają obowiązkowi zgłoszenia.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane grzywną do 10.000 Koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

20.

E. Nr. 39.372/16. A.

OBWIESZCZENIE

o zajęciu kory garbarskiej.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Generał-Gubernatorstwa w Lublinie R. S. Nr. 86.692/1916, z dnia 18 listopada 1916 r.

podlegają zajęciu wszystkie zapasy kory dębowej i świerkowej znajdujące się w obwodzie radomskim. Posiadający rzeczone zapasy kory zobowiązani są zgłosić je w Komendzie obwodowej (Referat handlowy) do dnia 10 grudnia 1916 r.

Zgłoszeniu nie podlegają te zapasy, które należą do właścicieli garbarni, jednakowoż jest im dalsze zakupno surowo wzbronione.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia karane będzie grzywną do 2.000 Koron, względnie aresztem do 6-ciu miesięcy.

21.

Ceny nafty.

(Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 1-go stycznia 1917 r.).

Na podstawie § 2. rozporządzenia z dnia 30-go grudnia 1916 r. Nr. 2, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarząd wojskowy oddaje naftę tylko takim koncesyonaryuszom, którzy wedle § 6 rozporządzenia tylko drobnym handlarzom towar sprzedawać mogą (kupcy en gros). Tym posiadaczom koncesyi będzie nafta odstępowana po następujących cenach:

100 kg. nafty przy dostawie w cysternach . . . . 55 Kor.

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez odbiorcę w stanie zdolnym do użytku, opłatnie do stacyi rafineryi, która towar dostawia 58 Kor.

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez rafineryę . 70 Kor.

Te ceny obowiązują dla odbioru na jednej ze stacyi celnych położonych na galicyjsko-polskiej granicy.

§ 2.

Ceny, po jakich oddawać mają naftę kupcy en gros drobnym sprzedawcom, a ci ostatni konsumentom, zostaną przez Komendę obwodową w stosownym czasie ogłoszone.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

22.

Podwyżka monopolowych cen cukru.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 5-go czerwca 1916 r. zmienia się, jak następuje:

Zarząd wojskowy oddaje cukier tylko takim koncesyonaryuszom (kupcom en gros), którzy wedle § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go maja 1916 r. mogą sprzedawać cukier tylko drobnym sprzedawcom. Tym posiadaczom koncesyi (t. j. **kupcom en gros**) będzie cukier odstępowany od dn. 1-go lutego 1917 r., po następujących cenach:

100 kg. cukru krystalicznego nierafinowanego . . . . . . 266 Kor. 30 hal.

100 kg. cukru rafinowanego . . . . 276 „ — „

Te ceny obowiązują dla odbioru w magazynie handlarza.

Ceny, po jakich cukier ma być sprzedawany przez kupców en gros **drobnym sprzedawcom,** ustanawia się w następujący sposób:

1 funt ros. rafinowanego cukru . . . . 1 Koronę 16 hal.

Ta cena obowiązuje dla odbioru w lokalu handlowym drobnego sprzedawcy.

Kupcy en gros obowiązani są dostarczyć drobnym handlarzom cukier do ich sklepów, a koszta przewozu będą im zapłacone przez Komendę obwodową.

Ceny, po jakich drobni sprzedawcy mają odstępować cukier **konsumentom** ustanawia się w następujący sposób:

1 funt ros. rafinowanego cukru . . . . 1 Koronę 20 hal.

Rozporządzenie to wchodzi w życie dnia 19-go stycznia b. r.

Od każdych 100 kg. zapasów cukru mają tak kupcy en gros, jak i drobni sprzedawcy dopłacić 95 Koron 50 hal.

Opłatę należy natychmiast uiścić, a za tak dodatkowo opodatkowany cukier może zarówno drobny sprzedawca, jak i kupiec en gros żądać podwyższonej ceny 1 Koronę 16 hal. względnie 1 Koronę 20 halerzy.

E. Nr. 539/17.

23.

OGŁOSZENIE.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie rozp. z 12 stycznia 1917 Nr. 125829/16 ustanowiło od 1 lutego 1917 cenę za 1 Kg. soli 42 hal. (15 kop.) względnie za 1 funt ros. wagi 17 h. (6 kop.) przy równoczesnem zniesieniu zniżki cłowej.

Znajdujące się z dniem 1 lutego b. r. u sprzedawców zapasy soli podlegają dodatkowej opłacie w wysokości 12 h. od 1 Kg., która niezawodnie w ciągu miesiąca lutego w kasie c. i k. Komendy obwodowej uiszczoną być winna.

Zapasy poniżej 10 Kg. nie podlegają dodatkowej opłacie.

Sprzedawcy, którzyby w ciągu miesiąca lutego wymierzonej dodatkowej opłaty nie uiścili, pozbawieni będą prawa sprzedaży soli.

24.

Użytkowanie ściółki w lasach prywatnych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dn. 2 XII 1916 G. Nr. 120624/16 użytkowanie ściółki w lasach prywatnych dozwolonem jest tylko pod następującymi warunkami:

Pozwala się brać z lasu jedynie ściółkę liściastą i gałęziową, mech tylko w razach wyjątkowych, zaś ściółki iglastej wogóle zabierać z lasu nie wolno.

Użytkowanie ściółki liściastej dopuszczalnem jest w takich tylko drzewostanach, które wykazują najmniej 30% domieszki drzew liściastych, a więc w drzewostanach mieszanych starszych wiekiem od t. zw. drągowizny.

Zbieranie ściółki odbywać się może rękami lub grabiami drewnianemi.

Używanie grabi żelaznych, jako nadwyrężających wierzchnią warstwe gleby, jest wzbronione.

W tych drzewostanach, w których skutkiem zbyt częstego użytkowania ściółki lub skutkiem złej gleby—ubogie, suche gleby piaszczyste z wyłącznie lub w 0,6 częściach sosnowym zadrzewieniem—ogołocenie powierzchni ziemi pozwala się obawiać tworzenia się lotnych piasków,—użytkowanie ściółki pod żadnym warunkiem nie jest dozwolone, a więc nawet i w tym wypadku, gdy chodzi o drzewostany mieszane w wieku odpowiednim. W lasach obciążonych serwitutami należy w takich razach przydzielać uprawnionym do pobierania ściółki inne, odpowiedniejsze powierzchnie leśne.

Za każde sprzeczne z wyż podanemi przepisami użytkowanie ściółki odpowiadać będzie osobiście właściciel lasu.

Powyższe postanowienia mają być przez urzędy gminne podane do wiadomości ogółu.

E. Nr. 1328/16.

25.

OGŁOSZENIE.

Stosunek wartościowy między walutą rublową, koronową i markową.

Naczelna Komenda armii rozporządzeniem Q. Op. 185.335 z dnia 4 stycznia 1917 ustanawia dla wszystkich obszarów okupowanych przez wojska austro-węgierskie i dla wszystkich terenów operacyjnych następujący kurs wymiany:

Jedna (1) Marka = jedna (1) korona pięćdziesiąt pięć (55) halerzy.

Jeden (1) Rubel (srebrna, niklowa i miedziana moneta lub papier) = dwie (2) korony dziewięćdziesiąt pięć (95) halerzy albo

Jedna (1) korona = sześćdziesiąt cztery i pół (64½) fenigi.

Jedna (1) korona = trzydzieści cztery (34) kopiejki.

26.

Obecny kurs rubla.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii G. O. P. 185335 oraz reskryptu c. i k. Wojskowej Generalnej Guberni z dnia 5 stycznia 1917 J. Nr. 141 ustanowiono następujący kurs rubla aż do odwołania: 1 Rubel równy 2 Koronom 95 halerzom.

Przy opłacaniu podatków, należytości stęplowych i innych publicznych danin należy się stosować do powyższego kursu.

27.

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem podaje się do ogólnej wiadomości, że **monety niklowe po 20 halerzy** będą przyjmowane w obrocie prywatnym tylko do 31/12 b. r. Wzywa się tedy ludność, aby te monety niklowe zawczasu wymieniła na monety żelazne. Wymiana może być uskutecznioną we wszystkich kasach rządowych.

28.

Exh. Nr. 2713/17.

OGŁOSZENIE.

Austryacko-węgierski Bank będzie przyjmował do **końca lutego 1917 roku** dzielone banknoty **2** koronowe od państwowych, wojskowych i innych kas publicznych, jak również od zakładów przemysłowych ruchu i w wyjątkowo uwzględnienia godnych wypadkach od osób prywatnych.

29.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 10-go grudnia 1916 r.

Uregulowanie handlu skórami.

Na podstawie § 3 b. rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 15-go grudnia 1915 r. Nr. 47 w brzmieniu rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 4-go października 1916 r. Nr. 71, zarządza c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe co następuje:

§ 1.

Od dnia 1-go stycznia 1917 r. zostaną patenty na handel skórami wszelkiego rodzaju tylko takim handlarzom skór przedłużone, którzy będą w możności przez przedstawienie dawniej ważnego patentu rosyjskich władz administracyjnych na **wyłączny** handel skórami (a więc nie w połączeniu z handlem innymi artykułami), udowodnić bez zarzutu, że jeszcze pod rosyjskim zarządem trudnili się wyłącznym handlem skór, oraz posiadają odpowiedni lokal do sprzedaży i magazyn.

§ 2.

Posiadaczom patentów na **wyłączny** handel skórami, zakazuje się jak najsurowiej trudnić się handlem innymi artykułami.

§ 3.

Nowe patenty na handel skórami, nie będą wydawane od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia aż nadal.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane na podstawie § 7 rozp. Naczelnego Wodza armii, z dnia 15-go grudnia 1915 r. Nr. 47, odnośnie do postępowania karnego, przeznaczenia kar pieniężnych i kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów uznanych za przepadłe, mają zastosowanie postanowienia rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy prawnej z dniem obwieszczenia.

30.

Exh. Nr. 1439/17.

OBWIESZCZENIE.

Zamówienia na węgiel.

Dnia 31 stycznia 1917 roku kończy się zastępstwo jeneralne c. i k. Wojskowego Urzędu górniczego, które miało dotychczas w posiadaniu „Tepege" w Dąbrowej, na ulicy Sobieskiego.

Wszystkie zatem zamówienia węgla dotychczas niedostarczonego mają być odnowione.

Od dnia 1 lutego 1917 r. mają z powyższego powodu zamówienia na węgiel dla celów przemysłowych i domowych być skierowane do referatu handlowego tutejszej c. i k. Komendy obwodowej, która je przedłoży do załatwienia c. i k. Wojskowemu Urzędowi górniczemu.

Porozumiewanie się bezpośrednio z Urzędem górniczym jest zabronione.

Kwoty już zapłacone „Tepege" za węgiel jeszcze niedostarczony należy reklamować wprost u tego Towarzystwa.

Węgiel dostarczony przez c. i k. Urząd górniczy pochodzić będzie z szybów jakoteż z odkrywek. Urząd też będzie miał staranie o sprawiedliwy podział węgla uwzględniając cele użytku.

Reklamacye co do jakości mogą być uwzględnione z uwagi na istniejące stosunki.

Dalej jest warunkiem dla odbiorcy grubego węgla przyjmować 40% węgla drobnego.

Węgiel będzie ważonym w obecności komisyi w kopalni; reklamacye co do wagi nie będą uwzględnione. Celem zabezpieczenia odbiorców przeciw kradzieżom kolejowym, urzą-

dzono wagonowe wagi pomostowe na stacyach: Dąbrowa Zagórze, Strzemieszyce, tak że mogą ewentualnie szukać odszkodowania u c. i k. „Kolei wojskowej“.

Ceny za węgiel, ważne aż do odwołania będą:

Dla osób prywatnych, handlarzy, fabryk, gospodarzy rolnych i t. d.:

Bryły kostka I i II	Kr. 35.—
Orzech	„ 30.70
Orzech II	„ 28.—
Grysik	„ 26.—
Drobny	„ 24.50
Proch za tonę netto	„ 12.50

na miejscu w kopalni.

Zapłata ma być uiszczoną natychmiast po nadejściu faktury przez Urząd handlowy lub przez biuro Komitetu aprowizacyjnego.

C. i k. Urząd górniczy nie będzie się komunikował z odbiorcami prywatnymi ani w drodze pisemnej ani w drodze ustnej. Wszystkie interesa tyczące się pokrycia potrzeby węgla dla celów prywatnych, przeprowadzane będą jedynie między wyżej wspomnianymi Urzędami z jednej strony a Urzędem górniczym z drugiej strony.

31.

E. Nr. 436/T. A./917.

OBWIESZCZENIE

o obowiązku przedkładania zeznań do wymiaru dodatkowego podatku przemysłowego.

W myśl art. 483—521 ustawy o podatku przemysłowym z dnia 8/6 1898 Tom V Zb. pr. z r. 1903 podlegają przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oprócz opłaty zasadniczego podatku także opłacie dodatkowego podatku przemysłowego a mianowicie opłacie podatku repartycyjnego i procentowego od zysków.

Wzywa się przeto interesowanych właścicieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, by w myśl ust. 492 wyżej cytowanej ustawy przedłożyli w terminie do 1 kwietnia 1917 zeznanie do wymiaru tych podatków na drukach, które bezpłatnie wydaje Oddział skarbowy c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu (II p. Nr. drzwi 24).

W zeznaniach tych odrębnych dla przedsiębiorstw handlowych a odrębnych dla przedsiębiorstw przemysłowych należy dokładnie wypełnić wszystkie rubryki zapodając stosunki przedsiębiorstwa z r. 1916 i opatrzyć własnoręcznym podpisem.

Wypełnione zeznania należy przesłać do oddziału skarbowego c. i k. Komendy obwodowej, gdzie oddawca otrzyma poświadczenie wniesienia.

Za nieprzedłożenie w wyznaczonym wyżej terminie zeznania zostanie na winnych w myśl art. 534 nałożona grzywna w kwocie 100 Rubli a za niezgodne z prawdą zeznanie grzywna w kwocie 300 Rubli lub kara aresztu do trzech miesięcy w myśl art. 11747 kodeksu karnego.

32.

E. Nr. 211/B.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do wiadomości, że z dniem 15 stycznia 1917 Urząd widowania paszportów został przeniesiony ze Szczakowej do Granicy.

33.

OGŁOSZENIE.

Odnośnie do artykułu 202 Dz. Urzędowego z dnia 1-go października 1916 r. w sprawie używania psów policyjnych, ogłasza się że teraz zostały urządzone w obwodzie radomskim 3 stacye psów.

1) Stacya psów w Radomiu (przy posterunku żandarmeryi w Kapturze) do czego należą gminy: miasto Radom, gmina Radom, Kuczki, Gzowice, Skaryszew, Gembarzew, Kowala, Wierzbica, Zalesice, Rogów, Orońsk, Wielogóra i Kozłów.

2) Stacya psów w Przytyku dla posterunków żandarmeryi: Przytyk, Wolanów, Radzanów, Zakrzew i Potworów z gminami: Przytyk, Wolanów, Wieniawa, Radzanów, Zakrzew i Potworów.

3) Stacya psów w Białobrzegach dla posterunków żandarmeryi Białobrzegi, Jedlińsk i Stromiec z gminami: Białobrzegi, Jedlińsk, Błotnica i Stromiec.

34.

OGŁOSZENIE.

W ślad do tutejszych rozporządzeń Nr. 17277/16 i 25310/16 Dziennik Komendy obwodowej V część 7 w myśl artykułu III § 2 ust. 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 19 sierpnia 1916 Dz. Rozp. Nr. 30 udzielam aż do odwołania Komendantom posterunków żandarmeryi w Radomiu, Białobrzegach, Przytyku i Skaryszewie prawa karania osądzanych aż do 50 koron grzywny względnie 5-ciu dni aresztu za przekroczenia **„obniżania kursu korony"**.

35.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do publicznej wiadomości, że biura meldunkowe dla ochotników, zgłaszających się do wojska polskiego, zostały utworzone w każdej gminie — w urzędzie gminnym, a w mieście Radomiu **przy ulicy Lubelskiej № 34.**

Ochotnicy mogą zatem zgłaszać się we wskazanych biurach.

Biuro werbunkowe dla wojska polskiego.

36.

ad Prez. 569/3/16.

OGŁOSZENIE.

Gdy na skutek rozporządzenia wojskowego Generalnego Gubernatorstwa z 15 października 1916 Dz. rozp. Nr. 77 terytoryum miasta Radomia rozszerzone zostało na dotychczasową gminę wiejską Radom z wyłączeniem folwalku Prędocin A i B, wydziela się należące dotychczas do gminy wiejskiej Radom a odtąd do miasta Radomia miejscowości Kaptur, Obozisko, Oświęcim, Dzierzków, Weronów, Glinice, Prędocinek, Ustronie wieś, donacya Maryackie, Żakowice, Młodzianów i Zamłynie z Czerwonką, jakoteż grunta kolejowe z dniem 1 stycznia 1917 r. z okręgu Sądu pokoju w Dzierzkowie i przyłącza do okręgu Sądu pokoju dla miasta Radomia (w sprawach cywilnych) względnie państwowego sędziego pokoju (w sprawach karnych).

Nazwę dotychczasowego Sądu pokoju w Dzierzkowie, do którego okręgu będą nadal należeć tylko gminy Skaryszew, Kuczki i Gzowice, oraz folwark Prędocin A i B, zmienia się na „Sąd pokoju dla Radomia okolicy“.

Trybunał sądowy.

37.

OBWIESZCZENIE.

W nocy z dnia 25 na 26 Listopada 1916 zamordowali nieznani sprawcy we wsi Podwalina, gminy Przytyk, gospodarza Walentego Podymniaka, jakoteż sześciu członków jego familii, w tem dwoje dzieci i dwie kobiety. Morderstwo popełniono w okrutny sposób. Zrabowano przeważnie pieniądze.

Bandyci byli uzbrojeni w austryackie karabiny i rewolwery, i było ich więcej.

Za schwytanie nieznanych dotychczas sprawców nakłada się nagrodę w kwocie **1.000 Koron**, którą otrzyma ten, ewentualnie ci, którzy dopomogą do aresztowania wszystkich lub niektórych sprawców, i udowodnienia im czynu.

Odnośne wskazówki można podać na każdym posterunku żandarmeryi, lub w sądzie wojskowym w Radomiu. Nazwiska donosicieli, o ile tego żądają, i o ile jako świadkowie nie będą słuchani, zachowa się w tajemnicy.

Uwaga. Ludności zwraca się uwagę, że ona tylko w ten sposób ustrzec się może od podobnych napadów rabunkowych, i od bandytów, jeżeli będzie pomocną władzom w ściganiu i śledzeniu bandytów, i że temu bestyalstwu już dawno koniec możnaby było położyć, gdyby dobrze myśląca ludność, znane jej ślady bandytów z ufnością władzy wskazywała.

38.

K. 137/15.

EDYKT.

W nocy z 19 na 20 listopada 1915 roku przewieźli kupcy koło Białobrzeg przez Pilicę 5 fur z towarami na terytoryum okupacyi niemieckiej, przyczem wręczyli żołnierzom pełniącym straż graniczną pieniądze, a w szczególności wręczyli pierwszemu żołnierzowi który stał przy rampie 45 rubli, drugiemu który stał przy moście 52 ruble.

Wzywa się interesowanych, by do 1 lutego 1917 zgłosili swe prawa własności do wyszczególnionych kwot, w sądzie wojskowym c. i k. komendy obwodowej w Radomiu, gdyż w przeciwnym razie co do tych pieniędzy wydane zostaną zarządzenia po myśli 406 wojsk. proc. karn.

39.

Nr. 802/16.

OGŁOSZENIE.

W kasie c. i k. Komandy obwodowej w Radomiu złożoną została pod poz. 6633/16 znaleziona w mieszkaniu Walentego Podymniaka z Podwalina zamordowanego przez bandytów gotówka w kwocie 1110 Kor. 04 hal. i 59 rbl. 43½ kop. która wydaną zostanie sukcesorom powyż wymienionego po należytem wykazaniu ich praw sukcesorskich.

Trybunał sądowy.

40.

E. Nr. 22/17.

OGŁOSZENIE.

W dniu 29 grudnia 1916 doniósł Józef Nowakowski, robotnik kolejowy, zamieszkały na Glinicach przy ulicy Nowej Nr. 6, że zgubił swoją legitymacyę.

Legitymacya ta jest wystawiona przez c. i k. Komendę kolejową, Sekcya konserwacyi kolei 11/2 w Radomiu i posiada Nr. 1729/2.

Znalazca zechce ją złożyć do c. i k. Posterunku Żandarmeryi w Radomiu.

41.

C. i k. Sąd Wojskowy Komendy Obwodowej w Opatowie.

K. 138/16.

WYROK ŚMIERCI.

Marcin Litwin, urodzony w Bałtowie gm. Pętkowice lat 25, przynależny do Częstocic, religii rzymsko-katolickiej, wolny, syn Michała i Marji Bojarskiej, robotnik w Świernej został wyrokiem sądu w Opatowie z 6 grudnia 1916 K. 138/16 z powodu zbrodni rabunku według paragrafu 483 W. U. K. skazany na karę śmierci przez powieszenie.

Wyrok został tego samego dnia wykonany.

42.

K. 845/16.

LIST GOŃCZY.

Scigani przez tutejszy sąd c. i k. Komendy obwodowej za zbr. kradzieży i zbrodnię nieuprawnionego noszenia broni Franciszek Mnich, Antoni Uljasz i Stanisław Gołębiowski, zbiegli w niewiadomym kierunku i ukrywają się.

Franciszek Mnich, syn Jana i Rozalii, urodzony we Wrzeszczowie gm. Przytyk, liczy lat 18—19, rz.-kat. wyznania, stanu wolnego, syn rolników, przynależny i zamieszkały w Błot-

nicy, jest wysokiego wzrostu, ma okrągłą twarz, ciemno brązowe włosy, niebieskie oczy, proporcyonalne usta, długo nos pisze i czyta po polsku.

Antoni Uljasz, syn rolników Stanisława i Domiceli, liczy lat 16—17, rz.-kat. wyznania, urodzony, przynależny i zamieszkały w Gozdzie gm. Błotnica, jest średniego wzrostu, ma okrągłą twarz, blond włosy, niebieskie oczy, proporcyonalne usta, posiada jako wyróżniającę znamię bliznę na dolnej wardze,—czyta i pisze po polsku.

Stanisław Gołębiowski, syn rolników Antoniego i Anny, liczy lat 16—17, rz.-kat. wyznania, urodzony w Dębowicach gm. Błotnica, zamieszkały w Błotnicy, jest średniego wzrostu, ma okrągłą twarz, ciemnobrązowe włosy, brązowe oczy, proporcyalne usta, mówi i pisze po polsku.

Uprasza się wszystkie Komendy, Sądy, Organa bezpieczeństwa oraz władze o śledzenie za wymienionymi, aresztowanie ich wrazie przydybania i odstawienie do sądu c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu.

DRUK. J. GRODZICKI I S-KA RADOM.—1917.